

БОЈ НА ВЕЉОЈ ГЛАВИ 1912

Кад је борба крв се пролијева
А сада се пјесма попијева
Ој лијепа Горња Јабланице
Чувај име Паповић Којице
Брђанина мрког црногорца
Официра слободарског дворца
Он је горе твоје проходио
И јуначке чете проводио
Није било таквога сердара
Од Јавора до брда Мердара
Од Мердара па до Веље главе
Ће је борбе водио краве
То је било у времена стара
А сад чујте српскога гуслара
Десетерац како изговара
У почетку дваестог столећа
Кад се српска распали свијећа
Сташе Срби косово да свете
И да гоне азијате клете
Турски јарам скидају са врата
У вријеме балканскога рата
Зато српске војне јединице
Нападоше линију границе
Од Ристовца до Сува Јавора
Побијају мрамор до мрамора
Крв се људка на потоке лије
Крвнички се кољу војске двије
Није било од кад људи памте
Да овако карауле пламте
Ал не гори једна турска кула
По јаду се до Стамбола чула
Уздигла се у облаке плаве
На Врхове пуне Веље Главе
С ње се види Ругово бијело
И Косово криво цијело
Ту вјетрови и громови бију
Отлен видиш цијелу Србију
Та је кула од љута камена
Озидана у ратна времена
На кривој Вељоглавској коси
Те цијелој Србији пркоси
Око ње су шанчеви у таму
А у њима љути неизами
Убојници и турски аскери
Који служе пророковој вјери
Србији су тешке јаде дали
И Српкиње многе ојадиле
Кад Србима дође наређење
Да нападну турско утврђење
За осветом груди се надуле
Бој започе Перовић Радуле

Старјешина српске карауле
Недаде му мировати враже
Посјече им командира страже
Десна му се рука позлатила
Кад посјече онаког катила
Послушајте мила браћо моја
Ево сада крвавога боја
Судари се двадес граничара
Са стотину двије јаничара
Кад се борба распалила ова
Тад пристиже чета соколова
Од Маровца и од Синанова
Црне Горе храбријех синова
То су ђеца онијех врлети
Ће је понос у борби мријети
С њима бјеше добријех јунака
Од Радана па до Копиљака
Пред њима је соко сива тица
Војевода Паповић Којица
Како стиже војску распореди
И положај ватрени одреди
А кад борбу примише рисови
Загмјеше планински висови
Бомбе тресу а плотуни јече
Брдо Китка до неба лелече
Кода Бога Свевишњега зове
Да помогне Српске витезове
Опомиње Пресвету тројицу
Да погледа Паповић Којицу
Одјекују Вељоглавске горе
Двије војске јуначки се боре
Неко гине неко се рањава
А још љута борба не јењава
Земља гори а куршуми бришу
Црногорци крећу у јуришу
То је њима понос и навика
Отворено јурит на крвника
Ту под кулом на падине равне
Паде јунак чановић Јоване
Није било боље перјанице
У вријеме Косовске кланице
Кад витеза турци оборише
У кулу се тврду затворише
Па сипају огњем кроз отворе
И пружају жестоке отпоре
Прићи им се ниоткуд неморе
Но да видиш Паповић Којице
Осветника турског убојице
Он турскога команданта зовну
Па полеће кроз кишу оловну
Мушка срца хајдучкијех очи
На бедеме карауле скочи
Ко обилић ништа гори није
Попут орла стаде да се вије
О Којица огњевити змају
Тако прави витезови знају
Боже мили квавијех ура
Ево зањим Огњановић Ђура
Од крваве Дуге и Голије
Он смијешне чини враголије

Испред свије ђе се крвца лије
Такве су му шале најмилије
Јунаштву се његовome диве
С Јабланице до ријеке Пиве
А чим Ђуро бјеше на бедему
Помоћ стиже Којици и њему
Милић Марко од краја Тулара
Који чуда од јунаштва ствара
Тврдој кули како пристадоше
Тад на руке Којицу дигоше
Ко што раде људи и јунаци
А Којица двије бомбе баци
Утврђеној кули у отворе
И поздрави кржаве злотворе
Сину муња јекну експлозија
Захвати их силна ерозија
У кули се даве освајачи
Нека виде шта Србија значи
Кад се сруши Вељоглавска кула
Тад је многа закукала була
Бојни абер на све стране лети
Устај рајо Косово се свети
Јунацима нек су свете руке
С Веље Главе одагнаше Турке.